

grund af køn og for den sags skyld heller ikke identitet, religion, etnisk tilhørsforhold eller seksualitet.

Kristeligt Folkeparti har stillet en række forslag med det formål at styrke ligestilling mellem kønnene i det danske samfund. Det Radikale Venstre er selv sagt meget sympatisk indstillet over for disse intentioner.

Kristeligt Folkeparti er bl.a. bekymret over den kønsmæssige fordeling i offentlige udvalg, kommissioner, m.v. Som det anføres i bemærkningerne til forslaget, er andelen af kvinder i offentlige udvalg faldet fra 44 pct. i 2000 og 2001 til 35 pct. i 2002. Derfor kan der, som forslagsstillerne foreslår, være god grund til at opfordre ligestillingsministeren til at benytte sine beføjelser mere aktivt.

Kristeligt Folkeparti foreslår også, at man konsekvent skal benytte muligheden for positiv særbehandling ved ansættelser i staten. Det er vi også sympatisk indstillet over for, men jeg vil gerne problematisere det punkt lidt.

I ligestillingsdebatten er det vigtigt at holde sig for øje, hvad der er målsætningen, hvad vi egentlig arbejder hen imod. Dette indledte jeg med kort at skitsere: lige muligheder for alle til at forme deres liv, som de ønsker, uanset køn, etnisk tilhørsforhold, religion, seksualitet, m.v. Dette er ikke det samme som, at der nødvendigvis skal være lige repræsentation af alle disse krydsende grupper på alle områder af arbejdsmarkedet. Vi skal sikre, at alle har muligheden for at beskæftige sig med det, deres interesser, ambitioner og kvalifikationer berettiger dem til.

Det vil sige, at det ikke er lighed i sluttilstanden, der er målet for ligestillingskampen; det er ligheden i muligheder, der er målet. Det har ikke værdi i sig selv, at vi får en kvinde, en muslim eller en homoseksuel eller en dansker med tyrkisk oprindelse som statsminister, men det har stor værdi, at alle i det danske samfund har lige mulighed for at blive statsminister, uanset om man er kvinde, homoseksuel, muslim eller af tyrkisk oprindelse. Ulighed i sluttilstande kan være et symptom på ulighed i muligheder, men behøver ikke at være det.

Kristeligt Folkeparti anfører i bemærkningerne til deres forslag, at der eksisterer såkaldte strukturelle barrierer, som hindrer mænd og kvinder i at få det job, de ønsker. Dette kan meget vel være tilfældet.

Derfor synes Det Radikale Venstre, at man også skal kigge på disse strukturelle barrierer. Hvilke typer barrierer er der tale om? Hvad er

deres årsag? Hvordan fjerner vi dem? Vi besidder allerede stor viden på området, som skal omsættes til politiske tiltag, der optimerer den personlige frihed i det danske samfund.

Kl. 14.30

Men alt i alt støtter vi forslaget trods problematiseringen undervejs.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er et godt og nødvendigt forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, for et af de store, tunge problemer, vi desværre fortsat har i Danmark med ligestilling og frigørelse fra kønsrollerens snærende bånd, er det kønsopdelte arbejdsmarked.

Kristeligt Folkeparti har fremsat et forslag med helt konkrete bud på, hvordan man kan forsøge at komme problemet til livs i staten og i offentlige udvalg og kommissioner. I Enhedslisten går vi ind for, at hvis to personer har samme kvalifikationer, kan arbejdsgiveren vælge den ene på grund af kønnet. Sådan er det til dels allerede i børneinstitutionerne og på skolerne, hvor der er en overvægt af kvinder. Her foretrækker man en mand, såfremt to ansøgere har samme kvalifikationer, og i nogle sammenhænge har man oven i købet set, at man har foretrukket manden, på trods af at han ikke havde samme kvalifikationer som de kvindelige ansøgere. Sådan bør det være på alle arbejdspladser. Sådan bør det være ved besættelse af alle stillinger, både i det offentlige og i det private, sådan bør det også gælde for kvinder, og jeg tror, at det offentlige må gå foran på området.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget beskriver Kristeligt Folkeparti en svensk sag, hvor en professorstilling skulle besættes. Det blev en kvinde, der havde ringere kvalifikationer end de mandlige ansøgere, som faktisk blev valgt og ansat, men det blev efterfølgende underkendt af EF-Domstolen. Ud over at jeg selvfølgelig synes, det er fuldstændig grotesk, at EF-Domstolen skal blande sig i svenske forhold, synes jeg faktisk, at Domstolen traf den rigtige beslutning. For det første fordi man selvfølgelig skal ansætte den mest kvalificerede – det må være udgangspunktet – og for det andet fordi jeg faktisk mener, at det underminerer viljen til ligestilling, hvis det er sådan, at man i alle situationer pr. automatik lader kønnet gå forud for kvalifikationer.

Jeg er glad for, at Kristeligt Folkeparti trækker den streg i sandet, også når det handler om at indføre kønskvotering, på trods af at ministeren